

af den Snibe, hvori vi ere, og det er da en let Maade at komme til det kaliforniske Guld paa. Smidleritid turde Sandheden snarere være, at det er Spøgelser, som man maner paa Bæggen, eller Skræmmebilleder, som man opstiller; men jeg lader mig i hvert Fald ikke skræmme. Jeg har lige saa liden Lyft til paany at komme ud til den Slags Kampe, som de Herrer have; men tro de, at der kan komme Noget ud af en Dpløsning, saa gjør det; thi det skulde gjøre mig ondt, hvis jeg skulde sidde her en eneste Dag mere som Medlem af Flertallet, naar det ikke var i Overensstemmelse med det danske Folks Flertal. Og dersom man mener, at vi ved at gaa frem ad den Vej, som her er betegnet, handle uforsvarlig over for en vis Klasse af vore Medborgere, saa siger jeg: opløs os! Have vi Uret, saa vil det vise sig; men have vi Ret, som jeg haaber, saa maa de Herrer tage deres Trumfer ind, saa at vi kunne blive fri for, at man maner det Slags Spøgelser frem paa Bæggen. — Det er af disse Grunde, at jeg trostigt stemmer for den foreslaede Dagsorden; men jeg vil tilføje, at selv om denne Dagsorden ikke havde været foreslaet, vilde jeg dog af de Grunde, som jeg har tilladt mig at nævne, have negtet min Stemme til det foreliggende Lovforslags Overgang til 2den Behandling. Jeg skal slutte med endnu en Gang at bede de Herrer om gennem de mange Opdagelser, de søge at gjøre paa forskjellige Omraader, ogsaa at sætte sig ind i den store, almindelige Befolknings og navnlig Landbefolkningens økonomiske Stilling, som de jo saa ofte have henvist til; thi de ville da ganske sikkert, naar de have den gode Villie — og dette forudsætter jeg altid — gjøre den Opdagelse, at Guldet ikke er saa rigelig tilstede for den, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Antjer) og hans Venner tro, samt at der er Mange blandt Landbrugerne, som lide haardere under de nuværende Omstændigheder end de Mænd, som der her er Tale om.

Formanden: De Udtryk, hvori det ærede Medlem talte om, at man vilde opfordre de Personer, som det foreliggende Lovforslag angaar, til at modarbejde de Misfælsker, som det ærede Medlem nævner, vare ikke ganske sædvanlige og maaske spægende paa en Maade, som ikke var ganske rigtig, men jeg er overbevist om, at det ikke har været det ærede Medlems Hensigt at forværme de Personer, som her er Tale om. (Rjer: Nei!). Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds har Ordet for en personlig Bemærkning.

Fenger: Jeg vilde ikke gjerne forlænge denne Forhandling med personlige Bemærkninger, men det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) mindede nylig om en Debat, som havde fundet Sted for nogle Aar siden her i Thinget, hvori jeg havde fremsat et Forslag, som

vandt en Del Sympathi her, og han fremsatte det paa en saadan Maade, at det blev mig klart, at det stillede sig for ham, som om jeg havde forandret min Anskuelse i denne Sag. Da jeg nu frygter for, at andre Medlemmer, som ikke vare tilstede ved Forhandlingen dengang, kunde have faaet samme Indtryk som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds, vil jeg sige, at det forholder sig paa ingen Maade saaledes, og det er mig derfor af Vigtighed personlig at stille Sagen klar. Det ærede Medlem og de ærede Medlemmer, som erindre den Behandling, der dengang fandt Sted, ville jo vide, at paa det omtalte Tidspunkt forelaa der for Rigsdagen en hel Samling af nye Lønningslovsforslag, og der var derunder fremkommet forskjellige Forslag og Bessreelser, gaende ud paa ikke ubetydelig at moderere de Satser, som af Regjeringen vare foreslaede. Da jeg forudsaa, at det vilde være særdeles vanskeligt for Thinget at komme til et fuldstændigt godt Resultat ved dette Arbejde, naar det saaledes skulde udføres i det Enkelte, mente jeg, at Thinget i Stedet for at foretage de Nedsættelser, der vare paatenkte, hellere burde foretage en almindelig Nedsættelse af de omtalte 6 pCt., men saa anvende dem paa anden Maade, hvorved man tillige kunde opnaa et andet Formaal, som man ogsaa tilstræbte dengang, og som jeg ogsaa forudsaa, at man vilde have betydelig Vanskelighed ved at naae: at lette Staten for den Pensionsbyrde, som paahviler den ligeoverfor Embedsmændene. Det Forslag, som jeg dengang stillede, kom ikke til Gjennemførelse, uagtet jeg med Tak maa erindre, at mange Medlemmer støttede Tanken, men i Stedet for det blev der vedtaget Lønningslove, hvorved Thinget foretog mange Nedsættelser i de Forslag, som forelaa fra Regjeringen, og altsaa opnaaede de Bessreelser, som man ønskede, paa denne Maade. Men det ærede Medlem maa indrømme, at jeg aldrig har udtalt, at, saaledes som Lønningerne bleve vedtagne ved den endelige Forhandling om Lønningslovene, vare de for høje; det har jeg aldrig sagt. Hvis jeg ikke tager Feil, var det ærede Medlem og jeg sammen i Udvalget, og han vil vistnok erindre, at dette ikke var mit Standpunkt i Udvalget, ligesom jeg heller ikke har viist det, da det faldd i min Lod som Minister at afslutte Forhandlinger om adskillige af disse vigtige Anliggender. Men det, jeg egentlig vil gjøre opmærksom paa, er, at dette Spørgsmaal aldeles ikke foreligger her. Om de Lønninger, som bleve foreslaede fra Regjeringens Side, vare foreslaede nogle Procent for høje, er noget ganske Andet, end om Forholdene efter Aaret 1870, da Rigsdagen endelig vedtog Lønningslovene, have stillet sig saaledes, at det, som dengang Lønningslovene bleve vedtagne, maatte anses for at være en rigtig og forsvarelig Løn, nu ogsaa er det; om dette er det, at jeg har opfordret de Herrer til at gaa ind paa en Undersø-